Samling af Afgørelser

RETTENS KENDELSE (Appelafdelingen)
24. september 2010

Sag T-498/09 P

Petrus Kerstens
mod
Europa-Kommissionen

»Appel — personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2005 — tildeling af prioritetspoint — bevisbyrde — retten til forsvar — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet«

Angående: Appel af dom afsagt af EU-Personaleretten (Anden Afdeling) den 29. september 2009 i sag F-102/07, Kerstens mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A-1, s. 359, og II-A-1, s. 1881, med påstand om ophævelse af denne dom.

Udfald: Appellen forkastes. Petrus Kerstens bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Europa-Kommissionen har afholdt i appelsagen.

Sammendrag

1. Appel — anbringender — formaliteten — retsspørgsmål
(Statutten for Domstolen, bilag I, art. 11, stk. 1)

2. Tjenestemænd — forfremmelse — sammenligning af fortjenester — betingelser
(Tjenestemandsvedtægten, art. 45, stk. 1)

3. Retspleje — den skriftlige forhandling

1. I henhold til artikel 11 i bilag I til statutten for Domstolen er appel til Retten begrænset til retsspørgsmål. Det er alene Personaleretten, der er kompetent til at fastlægge de faktiske omstændigheder i sagen, når bortses fra tilfælde, hvor den indholdsmæssige urigtighed af dens konstateringer følger af akterne i den sag, den har behandlet, og til at tage stilling til disse faktiske omstændigheder.

Den berørte parts påberåbelse af en retlig fejl i forbindelse med fortolkningen af de bestemmelser, der finder anvendelse vedrørende bedømmelse af tjenestemænd, kan derfor antages til realitetsbehandling under en appel.

(jf. præmis 25 og 26)

Henvisning til:

Retten, 19. marts 2010, sag T-338/07 P, Bianchi mod ETF, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 61 og den deri nævnte retspraksis

2. Selv om karriereudviklingsrapporterne samlet set udgør det vigtigste grundlag for den undersøgelse, der går forud for tildelingen af de prioritetspoint, der stilles til rådighed for hvert generaldirektorat, og selv om der som følge heraf skal være en vis sammenhæng mellem point for fortjeneste og det antal prioritetspoint, der tildeles tjenestemændene, kan det imidlertid ikke heraf udledes, at der er en streng og aritmetisk sammenhæng mellem point for fortjeneste og prioritetspoint. Indførelsen af prioritetspoint tilsigter nemlig at gøre det muligt for generaldirektoraterne at belønne de tjenestemænd, som de finder kan tilskrives særlige fortjenester, som point for fortjeneste alene ikke afspejler, det være sig fordi deres resultater overstiger deres individuelle mål, eller fordi deres indsats og resultater har været bemærkelsesværdige. I denne forbindelse skal generaldirektoraterne således have et skøn, som fastsættelsen af en sammenhæng mellem prioritetspoint og point for fortjeneste ville fratage dem.

(jf. præmis 29)

Henvisning til:

Retten, 23. november 2006, sag T-422/04, Lavagnoli mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 61 og 62; Retten, 1. april 2009, sag T-385/04, Valero Jordana mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A-2, s. 1, og II-A-2, s. 1, præmis 138 og 153

3. Den mundtlige forhandling er, ligesom den skriftlige forhandling, en vigtig og, bortset fra visse udtrykkeligt fastsatte tilfælde, obligatorisk del af den retslige procedure, som gør det muligt for parterne på en hensigtsmæssig måde at fremføre deres argumenter og bl.a. at tage stilling til de argumenter eller beviser, som de ikke har kunnet tage stilling til under den skriftlige forhandling. Den omstændighed, at en part ikke skriftligt har kunnet fremføre visse af sine bemærkninger vedrørende realiteten, idet Personalerettten besluttede at tillade indlevering af en replik alene for så vidt angik formalitetsspørgsmål, kan herefter ikke udgøre en tilsidesættelse af retten til forsvar.

(jf. præmis 38)

Henvisning til:

Retten, 1. april 1982, forenede sager 141/81-143/81, Holdijk m.fl., Sml. s. 1299, præmis 7

Retten, 27. oktober 1994, sag T-508/93, Mancini mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 239, og II, s. 761, præmis 33 og 34